

Bruxelles, 31 iulie 2018
(OR. en)

11515/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0189 (COD)**

PI 107

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	27 iulie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 365 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind acțiunile Uniunii în urma aderării la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 365 final.

Anexă: COM(2018) 365 final

Bruxelles, 27.7.2018
COM(2018) 365 final

2018/0189 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind acțiunile Uniunii în urma aderării la Actul de la Geneva al Acordului de la
Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Această propunere este legată de propunerea Comisiei de decizie a Consiliului privind aderarea Uniunii la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice („Actul de la Geneva”).

Scopul prezentei propunerii a Comisiei este de a asigura cadrul juridic pentru participarea efectivă a Uniunii Europene la Uniunea de la Lisabona a OMPI după ce Uniunea Europeană va fi devenit parte contractantă la Actul de la Geneva.

Articolul 9 din Actul de la Geneva stabilește angajamentul fiecărei părți contractante de a proteja denumirile de origine și indicațiile geografice înregistrate pe teritoriul său, în cadrul propriului său sistem juridic și al propriei sale practici juridice, dar în conformitate cu condițiile acestui act, sub rezerva oricărui refuz sau a oricărei renunțări din partea părții contractante de origine și sub rezerva oricărei invalidări sau anulări ce poate intra în vigoare cu privire la teritoriul său. Articolul 6 alineatul (5) litera (a) din Actul de la Geneva prevede că o denumire de origine sau o indicație geografică înregistrată este protejată începând de la data înregistrării internaționale, pe teritoriul fiecărei părți contractante care nu a refuzat protecția în conformitate cu articolul 15 sau care a trimis la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale o notificare de acordare a protecției în conformitate cu articolul 18. Norma 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona („regulamentul comun”) specifică faptul că refuzul este notificat în termen de un an de la data primirii notificării de înregistrare internațională prevăzute la articolul 6 alineatul (4). În cazul articolului 29 alineatul (4), acest termen poate fi prelungit cu încă un an.

În acest context, după ce devine parte contractantă la Actul de la Geneva, Uniunea ar trebui să prezinte o listă a indicațiilor geografice ale UE, plecând de la registrele UE pentru indicații geografice (care urmează să fie convenite cu statele membre ale UE), care să beneficieze de protecție în cadrul sistemului de la Lisabona. Această listă ar trebui să fie întocmită în strânsă consultare cu statele membre, respectând această practică și metodologie consacrate, care se utilizează pentru unele dintre acordurile internaționale bilaterale privind indicațiile geografice pe care UE le-a încheiat (luând în considerare valoarea producției și valoarea exporturilor, protecția în temeiul altor acorduri, precum și utilizarea abuzivă actuală sau potențială în țările terțe în cauză și echilibrul dintre statele membre), ținând seama de sfera de aplicare a indicațiilor geografice înregistrate de țări terțe membre ale Acordului de la Lisabona. După aderarea Uniunii Europene la Uniunea de la Lisabona, cererile de înregistrare internațională a indicațiilor geografice suplimentare protejate și înregistrate în Uniune sunt posibile la inițiativa Comisiei sau la solicitarea unui stat membru sau a unui grup de producători interesat.

Ținând cont de particularitățile Actului de la Geneva, ar trebui să se instituie proceduri adecvate pentru evaluarea de către Comisie a denumirilor de origine și a

indicațiilor geografice originare din părți contractante terțe și înregistrate în registrul internațional, precum și pentru procedura de opoziție aferentă.

Punerea în aplicare de către Uniune a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice originare din părți contractante terțe și înregistrate în registrul internațional se realizează în conformitate cu capitolul III din Actul de la Geneva. Articolul 14 din Actul de la Geneva impune, în special, ca fiecare parte contractantă să pună la dispoziție căi de atac legale eficace pentru protecția denumirilor de origine înregistrate și a indicațiilor geografice înregistrate și să prevadă că procedurile judiciare pentru asigurarea protecției acestora pot fi inițiate de o autoritate publică sau de orice parte interesată, indiferent dacă este o persoană fizică sau o entitate juridică, publică sau privată, în funcție de sistemul său juridic și de practicile sale juridice. Coexistența unor mărci anterioare și a unor denumiri de origine sau indicații geografice înregistrate în registrul internațional, cărora li se acordă protecție sau care sunt utilizate în Uniune ar trebui să fie posibilă dacă sunt îndeplinite *mutatis mutandis* condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012.

Șapte state membre ale UE sunt membre ale Uniunii de la Lisabona și, în această calitate, au acceptat protecția denumirilor din țări terțe. Pentru a le oferi mijloacele necesare de a-și îndeplini obligațiile internaționale asumate înainte de aderarea Uniunii Europene la Uniunea de la Lisabona, ar trebui instituită o dispoziție tranzitorie care ar trebui să producă efecte doar la nivel național și să nu aibă niciun efect asupra comerțului în interiorul Uniunii sau asupra comerțului internațional.

Pare echitabil ca taxele care trebuie plătite în temeiul Actului de la Geneva și al regulamentului comun pentru depunerea unei cereri la Biroul Internațional în vederea înregistrării internaționale a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, și taxele care trebuie plătite cu privire la alte mențiuni din registrul internațional, precum și pentru furnizarea de extrase, atestări sau alte informații cu privire la conținutul unei înregistrări internaționale să fie suportate de statul membru din care este originară denumirea de origine sau indicația geografică respectivă.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

În ceea ce privește produsele agricole, UE a instituit sisteme uniforme și exhaustive de protecție a indicațiilor geografice pentru vinuri (1970), băuturi spirtoase (1989), vinuri aromatizate (1991) și alte produse agricole și alimentare (1992). Prin intermediul acestor sisteme, denumirile protejate pentru produsele vizate beneficiază de protecție amplă pe întreg teritoriul UE, pe baza unui singur proces de cerere de înregistrare. În prezent, dispozițiile-cheie sunt prevăzute, pentru vin în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 din 17 decembrie 2013, pentru vinuri aromatizate în Regulamentul (UE) nr. 251/2014 din 26 februarie 2014, pentru băuturi spirtoase în Regulamentul (CE) nr. 110/2008 din 15 ianuarie 2008 și pentru produse agricole și alimentare în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 din 21 noiembrie 2012.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu politica generală a UE de promovare și consolidare a protecției indicațiilor geografice prin acorduri bilaterale, regionale și multilaterale.

2. **TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE**

- **Temei juridic**

Având în vedere obiectul tratatului, regulamentul ar trebui să se bazeze pe articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Subsidiaritatea (pentru competență neexclusivă)**

Uniunea are competență exclusivă pentru a încheia Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona. Acest lucru rezultă din Hotărârea Curții de Justiție din 25 octombrie 2017, în cauza Comisia/Consiliul, C-389/15, care a clarificat că proiectul de Acord de la Lisabona revizuit, și anume Actul de la Geneva, este, în principal, destinat facilitării și reglementării schimburilor comerciale dintre Uniunea Europeană și statele terțe și că, în subsidiar, el are efecte directe și imediate asupra schimburilor comerciale menționate, astfel încât negocierea sa ține de competența exclusivă conferită, în temeiul articolului 3 alineatul (1) din TFUE, Uniunii Europene în domeniul politicii comerciale comune prevăzută la articolul 207 alineatul (1) din TFUE.

Conform articolului 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), principiul subsidiarității nu se aplică domeniilor de competență exclusivă a UE.

- **Proporționalitate**

Măsurile propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de a permite Uniunii să participe la Uniunea de la Lisabona într-un mod care să asigure protecția eficientă a indicațiilor geografice ale UE.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament al Parlamentului European și al Consiliului este instrumentul juridic adecvat pentru punerea în aplicare a aderării Uniunii Europene la Uniunea de la Lisabona, deoarece el asigură prerogativele legislative ale ambelor instituții.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Nu se aplică

- **Consultări cu părțile interesate**

Foaia de parcurs privind aderarea UE la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice a fost publicată la 21 decembrie 2017, termenul pentru transmiterea observațiilor de către părțile interesate fiind stabilit pentru 18 ianuarie 2018. Au fost primite opt observații în termenul prevăzut. Toate observațiile, cu excepția uneia, au fost, în principiu, pozitive cu privire la inițiativă și au sprijinit aderarea UE. Trei observații au exprimat opinia că UE ar trebui să înregistreze progrese în discuția privind recunoașterea și

protecția indicațiilor geografice neagricole. Două observații au fost împotriva unei liste restrânse, deoarece toate indicațiile geografice ale Uniunii ar trebui să fie eligibile pentru protecție în temeiul Actului de la Geneva.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Studiul din octombrie 2012, realizat de AND International, intitulat „Valoarea producției de produse agricole și alimentare, vinuri, vinuri aromatizate și băuturi spirtoase protejate de o indicație geografică” (https://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_ro), a identificat o serie de beneficii ale politicii UE privind indicațiile geografice pentru consumatori (asigurarea calității), producători (deschiderea sistemului pentru toți producătorii care respectă cerințele de calitate; concurența loială; majorarea de preț; protecția eficientă), societate în ansamblu (asocierea produselor valoroase cu zonele rurale; păstrarea tradiției; reconectarea producătorilor și a consumatorilor) și mediu (asocierea produselor tradiționale cu peisajele și cu sistemele agricole). Evaluând datele economice cu privire la fiecare dintre cele 2 768 de indicații geografice înregistrate în UE-27 din 2005 până în 2010, studiul a constatat în special că, în medie, prețul unui produs cu indicație geografică este de 2,23 ori mai mare decât prețul unui produs comparabil fără indicație geografică. Valoarea vânzărilor de produse cu indicație geografică din UE (din toate sectoarele) a fost de 54,3 miliarde de euro în 2010 (5,7 % din totalul sectorului produselor alimentare și al băuturilor din UE); valoarea estimată a exporturilor de produse cu indicație geografică din UE este de 11,5 miliarde euro (15 % din exporturile din industria alimentară și a băuturilor din UE).

- **Evaluarea impactului**

Cerințele privind o mai bună legiferare pentru această inițiativă nu includ o evaluare a impactului, un plan de punere în aplicare sau o consultare publică.

Orientările privind o mai bună legiferare clarifică faptul că o evaluare a impactului ar trebui realizată doar atunci când ea este utilă, efectuându-se o evaluare de la caz la caz. În principiu, nu este necesară nicio evaluare a impactului, atunci când nu există aproape nicio posibilitate de alegere pentru Comisie. Acesta este cazul în situația de față, deoarece aderarea la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona este justificată având în vedere competența exclusivă a Uniunii pentru aspectele prevăzute de Actul de la Geneva și deoarece această etapă ar fi, de asemenea, concluzia logică în urma procesului de revizuire a sistemului de la Lisabona în care UE s-a angajat. Măsurile propuse în prezentul proiect de regulament sunt necesare pentru a asigura aplicarea adecvată a Actului de la Geneva de către Uniunea Europeană.

În cazul aderării UE, ar exista o serie de avantaje. Acest lucru ar asigura faptul că indicațiile geografice actuale și viitoare înregistrate la nivelul UE, dar neînregistrate de cele șapte state membre ale UE care au aderat la Uniunea de la Lisabona ar putea deveni eligibile pentru protecție în cadrul sistemului de la Lisabona. În principiu, indicațiile geografice ale UE obțin un nivel înalt de protecție, imediată, pe termen nelimitat pe teritoriul tuturor părților actuale și viitoare la Actul de la Geneva. Registrul multilateral creat ar consolida reputația indicațiilor geografice europene datorită întinderii geografice mari a protecției în temeiul Actului de la Geneva. Se

preconizează că îmbunătățirea protecției indicațiilor geografice la nivel internațional, ca urmare a aderării UE, va consolida și, eventual, va extinde efectele pozitive ale protecției indicațiilor geografice asupra creșterii favorabile incluziunii și asupra ocupării forței de muncă în producția cu mare valoare adăugată din sectorul agricol, asupra comerțului și fluxurilor de investiții, asupra competitivității întreprinderilor și a IMM-urilor în special, precum și pentru funcționarea pieței interne și a concurenței și pentru protecția DPI. Proprietatea intelectuală a fermierilor și a producătorilor de alimente asupra produselor lor protejate de indicații geografice este vulnerabilă în ceea ce privește exploatarea și pierderile, în special pe piețele globale. Aderarea UE la sistemul de la Lisabona ar ajuta părțile interesate din mediul rural să protejeze la nivel global ceea ce este de valoare la nivel local, compensând astfel tendința obișnuită a globalizării către standarde uniforme aplicabile mărfurilor și presiunea descendentă asupra prețurilor produselor agricole. În contextul incertitudinilor politice și economice actuale, acest lucru ar demonstra vizibil comunității rurale că UE acționează pentru a-i apăra și a-i proteja interesele la nivel internațional. Deoarece Actul de la Geneva este în mare măsură echivalent cu legislația UE privind protecția indicațiilor geografice ale produselor agricole, nu se așteaptă ca aderarea UE să necesite ajustări semnificative ale fondului acestei legislații.

Din punct de vedere administrativ, Actul de la Geneva prevede un set unic de norme pentru obținerea protecției în toate țările membre și, prin urmare, un mecanism mai simplu și mai eficient în comparație cu practicile actuale ale UE de abordare a unei varietăți de proceduri locale prin acorduri bilaterale. În ceea ce privește politica comercială, aceasta va demonstra rolul de lider responsabil al UE care promovează multilateralismul. Nu se așteaptă ca aderarea UE să creeze costuri sau sarcini suplimentare pentru operatorii din UE sau pentru statele membre ale UE care doresc să asigure protecția indicațiilor geografice în cadrul sistemului de la Lisabona în comparație cu situația actuală. Dimpotrivă, se preconizează că aceasta va duce chiar la reducerea nivelului acestor costuri și sarcini administrative.

Pentru întreprinderi, aderarea UE nu va determina costuri suplimentare de ajustare, de asigurare a conformității sau ale tranzacțiilor sau sarcini administrative suplimentare, altele decât eventualele taxe de examinare individuală pe care membrii Acordului de la Lisabona le pot aplica, dar care vor fi diminuate prin economiile care rezultă din procedura internațională.

Actul de la Geneva permite aderarea UE și a statelor sale membre. Cu toate acestea, având în vedere natura uniformă și exhaustivă a sistemului UE de protecție a indicațiilor geografice ale produselor agricole, orice denumiri de origine sau indicații geografice (în prezent, aproximativ 800) pentru care au fost depuse cereri de protecție de către cele șapte state membre ale UE din sistemul de la Lisabona și care sunt eligibile pentru protecție conform legislației UE nu ar trebui să mai fie protejate prin legislația națională, ci exclusiv prin legislația UE. Acest lucru este valabil și în ceea ce privește protecția indicațiilor geografice care sunt originare din țările terțe membre ale Acordului de la Lisabona și pentru care acestea au depus cereri de protecție. În consecință, aderarea UE va conduce la reducerea sarcinii administrative a participării la sistemul de la Lisabona pentru statele membre ale UE.

În special, după aderarea UE, va exista opțiunea de a face trimitere la registrul sistemului de la Lisabona, în loc de a negocia în detaliu protecția bilaterală a indicațiilor geografice. Acest lucru va fi în conformitate cu practicile din alte

domenii ale drepturilor de proprietate intelectuală (DPI) pentru care UE își angajează partenerii să adere la acordurile internaționale privind DPI, precum Convenția de la Berna privind drepturile de autor și Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, și să le respecte, în loc să creeze o rețea de angajamente divergente care pot deruta părțile interesate.

Aderarea UE va impulsiona probabil mai multe țări terțe să adere la sistemul de la Lisabona, deoarece acest lucru le-ar asigura accesul la protecție în întreaga Uniune de la Lisabona și ar putea beneficia de o procedură eficientă de examinare pentru indicațiile geografice individuale în caz de echivalență a sistemului lor cu cel al UE.

Aderarea UE poate, în special, să aibă efecte pozitive pentru țările în curs de dezvoltare care iau în considerare aderarea la Actul de la Geneva, întrucât indicațiile lor geografice ar putea obține protecție în UE prin intermediul sistemului de la Lisabona. Interesul Organizației Africane a Proprietății Intelectuale, formată din 17 state membre, de a adera la Acordul de la Lisabona este propice și reprezintă o dovadă a atracției pe care o prezintă instrumentul indicațiilor geografice pentru protecția valorii tradiționale și a drepturilor fermierilor din țările în curs de dezvoltare.

În ceea ce privește potențialele dezavantaje, acestea ar putea deriva din numărul, limitat în prezent, de membri ai sistemului de la Lisabona, preocuparea că progresele cu privire la indicațiile geografice în cadrul OMC ar putea deveni și mai nerealizabile, scepticismul unor state membre ale UE cu privire la aderarea UE și incertitudinea cu privire la impactul financiar. Cu toate acestea, sistemul modernizat în temeiul Actului de la Geneva ar trebui să fie mai atractiv pentru noii membri potențiali; progresele în cadrul OMPI ar putea avea chiar efecte pozitive asupra discuțiilor privind indicațiile geografice din cadrul OMC prin crearea sinergiilor adecvate și prin apropierea Acordului de la Lisabona revizuit de procesul desfășurat în cadrul OMC; statelor membre ale UE care au rezerve cu privire la sistemul de la Lisabona nu li se va solicita să adere; iar membrii Acordului de la Lisabona au înregistrat progrese în eforturile depuse pentru asigurarea viabilității financiare a sistemului de la Lisabona.

În ansamblu, avantajele aderării UE la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona depășesc dezavantajele. Pentru realizarea aderării UE la sistemul de la Lisabona, Comisia va trebui să pregătească propunerile de acte juridice necesare pentru aderarea UE la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona și pentru punerea în aplicare a acesteia.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică

- **Drepturi fundamentale**

Participarea Uniunii Europene la Uniunea de la Lisabona ca parte contractantă la Actul de la Geneva va fi în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că proprietatea intelectuală este protejată.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

A se vedea fișa financiară anexată.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Nu se aplică

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind acțiunile Uniunii în urma aderării la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Pentru ca Uniunea să își poată exercita pe deplin competența exclusivă în legătură cu politica sa comercială comună, aceasta va deveni parte contractantă la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice („Actul de la Geneva”)² în temeiul Deciziei (UE) .../... a Consiliului³. Părțile contractante la Actul de la Geneva sunt membre ale unei Uniuni speciale create prin Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine⁴(„Uniunea specială”). În conformitate cu articolul 3 din Decizia (UE) .../..., Uniunea urmează să fie reprezentată de Comisie în cadrul Uniunii speciale.
- (2) Este oportună stabilirea unor norme care să permită Uniunii să își exercite pe deplin toate drepturile și obligațiile care îi revin ca urmare a aderării sale la Actul de la Geneva.
- (3) Actul de la Geneva protejează denumirile de origine, inclusiv „denumirile de origine” definite în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ și în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² http://www.wipo.int/edocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf.

³ JO L [...], [...], p. [...].

⁴ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

Consiliului⁶, și indicațiile geografice, ambele fiind denumite în continuare „indicații geografice”.

- (4) În urma aderării Uniunii la Actul de la Geneva, Comisia ar trebui, într-o primă etapă, să depună la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale („Biroul Internațional”) o cerere de înregistrare în registrul acestuia („registrul internațional”) a unei liste a indicațiilor geografice originare de pe teritoriul Uniunii și protejate pe teritoriul acesteia. Criteriile pentru întocmirea unei astfel de liste ar trebui, astfel cum se întâmplă în cazul unor acorduri bilaterale și regionale ale Uniunii privind protecția indicațiilor geografice, să ia în considerare în special valoarea producției și valoarea exporturilor, protecția în temeiul altor acorduri, precum și utilizarea abuzivă actuală sau potențială în țările terțe în cauză.
- (5) Pentru a asigura faptul că indicațiile geografice suplimentare, protejate și înregistrate în Uniune, sunt înregistrate în registrul internațional, este oportun să se autorizeze Comisia, într-o etapă ulterioară, să depună cereri de înregistrare internațională a indicațiilor geografice suplimentare respective, din inițiativă proprie sau la cererea unui stat membru sau a unui grup de producători interesat sau, în cazuri excepționale, la cererea unui singur producător.
- (6) Ar trebui să se stabilească proceduri adecvate pentru a permite Comisiei să evalueze indicațiile geografice originare din statele părți contractante la Actul de la Geneva care nu sunt state membre („părți contractante terțe”) și înregistrate în registrul internațional, pentru a prevedea o procedură de stabilire a protecției în Uniune și de anulare a acestei protecții, dacă este cazul.
- (7) Punerea în aplicare de către Uniune a protecției indicațiilor geografice originare din părțile contractante terțe și înregistrate în registrul internațional ar trebui să se realizeze în conformitate cu capitolul III din Actul de la Geneva, în special în conformitate cu articolul 14 din Actul de la Geneva, care impune ca fiecare parte contractantă să pună la dispoziție căi de atac legale eficace pentru protecția indicațiilor geografice înregistrate și să prevadă că procedurile judiciare pentru asigurarea protecției acestora pot fi inițiate de o autoritate publică sau de orice parte interesată, indiferent dacă este o persoană fizică sau o entitate juridică, publică sau privată, în funcție de sistemul său juridic și de practicile sale juridice. În vederea asigurării protecției mărcilor alături de indicațiile geografice, ținând seama de protecția drepturilor conferite de mărcile anterioare, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1) din Actul de la Geneva, ar trebui garantată coexistența mărcilor anterioare și a indicațiilor geografice înregistrate în registrul internațional, cărora li se acordă protecție sau care sunt utilizate în Uniune.
- (8) Șapte state membre sunt membre ale Uniunii speciale și, în această calitate, au acceptat protecția indicațiilor geografice ale părților contractante terțe. Pentru a le oferi mijloacele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile internaționale asumate înainte de aderarea Uniunii Europene la Actul de la Geneva, ar trebui prevăzută o dispoziție tranzitorie care ar trebui să producă efecte doar la nivel național și să nu aibă niciun efect asupra comerțului în interiorul Uniunii sau asupra comerțului internațional.

⁶ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

- (9) Pare echitabil ca taxele care trebuie plătite, în temeiul Actului de la Geneva și al Regulamentului comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva, pentru depunerea unei cereri la Biroul Internațional în vederea înregistrării internaționale a unei indicații geografice, precum și taxele care trebuie plătite cu privire la alte mențiuni din registrul internațional și pentru furnizarea de extrase, atestări sau alte informații cu privire la conținutul unei înregistrări internaționale să fie suportate de statul membru din care este originară indicația geografică respectivă. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei decizii a statului membru de a solicita rambursarea taxelor respective de către grupul de producători sau de către producătorul izolat care folosește indicația geografică pentru care se solicită înregistrarea internațională.
- (10) Pentru a acoperi orice deficit în legătură cu bugetul de funcționare al Uniunii speciale, Uniunea Europeană ar trebui să poată asigura o contribuție specială în măsura mijloacelor disponibile în acest scop în bugetul anual al UE.
- (11) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a aderării Uniunii Europene la Uniunea specială, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru întocmirea unei liste a indicațiilor geografice pentru depunerea unei cereri de înregistrare internațională a acestora la Biroul Internațional în urma aderării la Actul de la Geneva, pentru depunerea ulterioară a unei cereri de înregistrare internațională a unei indicații geografice la Biroul Internațional, pentru respingerea unei opoziții, pentru o decizie de a acorda sau nu protecție unei indicații geografice înregistrată în registrul internațional și pentru anularea protecției în cadrul Uniunii a unei indicații geografice înregistrate în registrul internațional. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁷,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Obiect

Prezentul regulament stabilește normele privind punerea în aplicare a drepturilor și obligațiilor care îi revin Uniunii în urma aderării la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice („Actul de la Geneva”).

În sensul prezentului regulament, atât denumirile de origine, inclusiv „denumirile de origine” definite în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cât și indicațiile geografice sunt denumite în continuare „indicații geografice”.

Articolul 2
Înregistrarea internațională a indicațiilor geografice în urma aderării

În urma aderării Uniunii la Actul de la Geneva, Comisia depune la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale („Biroul Internațional”) cereri de înregistrare internațională a indicațiilor geografice protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii și

⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

care se referă la produse originare din Uniune în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) din Actul de la Geneva.

Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește lista indicațiilor geografice menționate la alineatul (1), în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).

Pentru a întocmi lista menționată la alineatul (2), Comisia ia în considerare, în special, următoarele:

- (a) valoarea producției indicației geografice;
- (b) valoarea exporturilor indicației geografice;
- (c) protecția indicației geografice în temeiul altor acorduri internaționale;
- (d) utilizarea abuzivă actuală sau potențială a indicației geografice pe teritoriul altor membri ai Uniunii speciale;
- (e) numărul total de indicații geografice originare de pe teritoriile altor membri ai Uniunii speciale și înregistrate în registrul Biroului Internațional („registrul internațional”).

Articolul 3

Înregistrarea internațională ulterioară a indicațiilor geografice ale Uniunii

În urma aderării Uniunii la Actul de la Geneva, Comisia poate, din inițiativă proprie sau la cererea unui stat membru sau a unui grup de producători interesat sau a unui singur producător care utilizează o indicație geografică protejată și înregistrată în Uniune, să adopte acte de punere în aplicare pentru depunerea, la Biroul Internațional, a unei cereri de înregistrare internațională a unei indicații geografice protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii și care se referă la un produs originar din Uniune.

Pentru a evalua dacă trebuie depusă sau nu o cerere de înregistrare internațională, Comisia ia în considerare criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 4

Evaluarea indicațiilor geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

- (1) Comisia evaluează publicarea notificată de Biroul Internațional în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva cu privire la indicațiile geografice înregistrate în registrul internațional și cu privire la care partea contractantă de origine, definită la articolul 1 litera (xv) din Actul de la Geneva, nu este un stat membru, pentru a stabili dacă aceasta conține elementele obligatorii prevăzute în norma 5 alineatul (2) din Regulamentul comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva („regulamentul comun”)⁸ și datele specifice privind calitatea,

⁸ Regulamentul comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona, astfel cum a fost adoptat de Adunarea Uniunii de la Lisabona la 11 octombrie 2017,

reputația sau caracteristicile prevăzute în norma 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv, precum și pentru a evalua dacă publicarea se referă la un produs pentru care, în prezent, se acordă protecția indicațiilor geografice în cadrul Uniunii. Perioada pentru efectuarea acestei evaluări nu depășește patru luni și nu include evaluarea altor dispoziții specifice ale Uniunii referitoare la introducerea produselor pe piață și, în special, la standardele sanitare și fitosanitare, la standardele de comercializare și la etichetarea produselor alimentare.

- (2) În cazul în care, pe baza evaluării efectuate în temeiul alineatului (1), Comisia consideră că condițiile prevăzute la respectivul alineat sunt îndeplinite *prima facie*, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, indicația geografică propusă pentru protecție în Uniune, împreună cu tipul de produs și țara de origine.
- (3) În cazul în care, pe baza evaluării efectuate în temeiul alineatului (1), Comisia consideră că condițiile prevăzute la respectivul alineat nu sunt îndeplinite, aceasta va lua decizia de a refuza protecția indicației geografice prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2). În ceea ce privește indicațiile geografice care acoperă produse care nu țin de competența comitetelor prevăzute la articolul 13 alineatul (1), decizia va fi adoptată de Comisie fără aplicarea procedurii de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).

În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Actul de la Geneva, Comisia notifică Biroul Internațional cu privire la refuzarea efectelor înregistrării internaționale în cauză pe teritoriul Uniunii, în termen de un an de la primirea notificării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva.

Articolul 5

Procedura de opoziție pentru indicațiile geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

- (1) În termen de două luni de la data publicării denumirii indicației geografice în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), autoritățile unui stat membru sau ale unei țări terțe alta decât partea contractantă de origine, sau o persoană fizică sau juridică care are un interes legitim și este stabilită în Uniune sau într-o țară terță alta decât partea contractantă de origine poate depune o opoziție la Comisie, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
- (2) Opoziția respectivă este admisibilă doar dacă este depusă în termenul stabilit la alineatul (1) și dacă include una sau mai multe dintre următoarele afirmații:
 - (a) indicația geografică înregistrată în registrul internațional coincide cu denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale și poate induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului;
 - (b) indicația geografică înregistrată în registrul internațional este omonimă sau parțial omonimă cu o indicație geografică deja protejată în Uniune și nu există

o distincție suficientă în practică între condițiile de utilizare locală și tradițională și prezentarea indicației geografice propuse pentru protecție, pe de o parte, și indicația geografică deja protejată în Uniune, pe de altă parte, având în vedere necesitatea de a asigura un tratament echitabil al producătorilor în cauză și de a nu induce consumatorii în eroare;

- (c) protecția în Uniune a indicației geografice înregistrate în registrul internațional ar încălca un drept conferit de o marcă anterioară;
 - (d) protecția în Uniune a indicației geografice propuse ar pune în pericol utilizarea unei denumiri total sau parțial identice ori natura exclusivă a unei mărci sau valoarea economică a produselor care au fost introduse legal pe piață timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării denumirii indicației geografice în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);
 - (e) indicația geografică înregistrată în registrul internațional se referă la un produs cu privire la care, în prezent, nu se acordă protecția indicațiilor geografice în cadrul UE;
 - (f) denumirea pentru care se solicită înregistrarea este un termen generic pe teritoriul Uniunii.
- (3) Motivele de opoziție prevăzute la alineatul (2) sunt evaluate de Comisie în raport cu teritoriul Uniunii sau cu o parte din acesta.

Articolul 6

Decizia privind protecția în Uniune a indicațiilor geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

- (1) În cazul în care Comisia nu primește nicio opoziție sau primește o opoziție care este inadmisibilă, aceasta, după caz, respinge opozițiile inadmisibile primite și ia decizia de a acorda protecția indicației geografice prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).
- (2) În cazul în care Comisia primește o opoziție admisibilă, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (2), aceasta ia decizia de a acorda sau nu protecția unei indicații geografice înregistrate în registrul internațional prin intermediul unui act de punere în aplicare care este adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2). În ceea ce privește indicațiile geografice care acoperă produse care nu țin de competența comitetelor prevăzute la articolul 13 alineatul (1), decizia va fi adoptată de Comisie fără aplicarea procedurii de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).
- (3) Decizia de acordare a protecției unei indicații geografice în conformitate cu alineatul (1) sau (2) stabilește sfera de aplicare a protecției acordate și poate include condiții care sunt compatibile cu Actul de la Geneva și, în special, poate acorda o perioadă tranzitorie determinată, prevăzută la articolul 17 din Actul de la Geneva și în norma 14 din regulamentul comun.

- (4) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Actul de la Geneva, Comisia notifică Biroul Internațional cu privire la refuzarea efectelor înregistrării internaționale în cauză pe teritoriul Uniunii, în termen de un an de la primirea notificării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva.

Articolul 7
Utilizarea indicațiilor geografice

- (1) Actele de punere în aplicare adoptate de Comisie pe baza articolului 6 se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții specifice ale Uniunii referitoare la introducerea produselor pe piață și, în special, la organizarea comună a piețelor agricole, la standardele sanitare și fitosanitare și la etichetarea produselor alimentare. Comisia informează în consecință Biroul Internațional cu privire la aceste condiții de utilizare la momentul aderării.
- (2) Sub rezerva alineatului (1), indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate de orice operator care comercializează un produs în conformitate cu înregistrarea internațională.

Articolul 8
Anularea unei indicații geografice dintr-o țară terță înregistrată în registrul internațional

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare, din inițiativă proprie sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, prin care se anulează protecția în Uniune a unei indicații geografice înregistrate în registrul internațional în una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe:

- (a) indicația geografică nu mai este protejată pe teritoriul părții contractante de origine;
- (b) indicația geografică nu mai este înregistrată în registrul internațional;
- (c) în cazul în care nu se mai asigură conformitatea cu elementele obligatorii prevăzute în norma 5 alineatul (2) din regulamentul comun sau cu aspectele specifice privind calitatea, reputația sau caracteristicile prevăzute în norma 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).

Comisia notifică imediat Biroul Internațional cu privire la anularea, pe teritoriul Uniunii, a efectelor înregistrării internaționale a indicației geografice anulate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 9
Legătura cu mărcile

- (1) Protecția unei indicații geografice nu aduce atingere valabilității unei mărci anterioare pentru care a fost depusă o cerere sau care a fost înregistrată cu bună-

credință sau care a fost dobândită prin utilizarea cu bună-credință pe teritoriul Uniunii.

- (2) O indicație geografică înregistrată în registrul internațional nu este protejată pe teritoriul Uniunii în cazul în care, în lumina reputației și a renumelui unei mărci și a duratei utilizării acesteia, protecția indicației geografice respective pe teritoriul Uniunii ar putea induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata identitate a produsului.
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), o marcă anterioară care a fost solicitată sau înregistrată cu bună-credință pe teritoriul Uniunii sau care a fost dobândită prin utilizarea cu bună-credință și a cărei utilizare ar contraveni protecției unei indicații geografice poate fi utilizată în continuare și reînnoită pentru produsul în cauză, în pofida protecției unei indicații geografice, dacă marca nu intră sub incidența motivelor de anulare sau revocare prevăzute de Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului⁹. În astfel de cazuri, este permisă utilizarea deopotrivă a indicației geografice și a mărcii în cauză.

Articolul 10 *Protecție tranzitorie*

- (1) Statele membre care au fost membre ale Uniunii speciale înainte de aderarea Uniunii la Actul de la Geneva pot acorda protecție unei țări terțe parte contractantă la Acordul de la Lisabona din 1958 sau la Acordul revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificat la 28 septembrie 1979 printr-un sistem național de protecție, cu efect de la data la care Uniunea devine parte contractantă la Actul de la Geneva, în ceea ce privește indicațiile geografice înregistrate la acea dată în Uniunea specială sau cu efect de la data la care înregistrarea internațională a indicației geografice în registrul internațional este notificată statului membru de către Comisie.

Aceste sisteme naționale de protecție încetează fie la data la care se adoptă decizia privind protecția în temeiul prezentului regulament, fie la data încetării efectelor înregistrării internaționale.

- (2) Atunci când o denumire dintr-o țară terță nu este înregistrată în temeiul prezentului regulament, consecințele unui astfel de sistem național de protecție sunt exclusiv responsabilitatea statului membru respectiv.
- (3) Măsurile adoptate de statele membre în temeiul alineatului (1) nu produc efecte decât pe plan național și nu afectează comerțul în interiorul Uniunii sau comerțul internațional.

Articolul 11 *Taxe*

Taxele care trebuie plătite în temeiul articolului 7 din Actul de la Geneva, astfel cum se specifică în regulamentul comun, pentru depunerea unei cereri la Biroul Internațional în

⁹ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.7.2017, p. 1).

vederea înregistrării internaționale a unei indicații geografice în registrul internațional, precum și pentru furnizarea de extrase, atestări sau alte informații cu privire la conținutul acestui registru sunt suportate de statul membru din care este originară indicația geografică respectivă.

Acest lucru nu aduce atingere niciunei decizii a statului membru de a solicita rambursarea sumelor menționate la primul paragraf de către grupul de producători sau de către producătorul izolat care folosește indicația geografică pentru care se solicită înregistrarea internațională.

Articolul 12 *Contribuția financiară specială*

În cazul în care veniturile Uniunii speciale sunt obținute în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) litera (v) din Actul de la Geneva, Uniunea poate face o contribuție specială în măsura mijloacelor disponibile în acest scop din bugetul anual al Uniunii.

Articolul 13 *Procedura comitetelor*

- (1) Comisia este asistată de următoarele comitete, în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011, cu privire la următoarele produse:
 - (a) pentru produsele din sectorul vitivinicol care intră în domeniul de aplicare al articolului 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, de către Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole instituit prin articolul 229 din regulamentul respectiv;
 - (b) pentru produsele vitivinicole aromatizate, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰, de către Comitetul pentru produse vitivinicole aromatizate instituit prin articolul 34 din regulamentul respectiv;
 - (c) pentru băuturile spirtoase, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, de către Comitetul pentru băuturi spirtoase instituit prin articolul 25 din regulamentul respectiv;
 - (d) pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, de către Comitetul pentru politica în domeniul calității produselor agricole instituit prin articolul 57 din regulamentul respectiv.

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

¹¹ Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 14
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

FIȘĂ FINANCIARĂ		FS/18/YG/mh agri.ddg1.a.2(2018)1387240 6.221.2018.1		
		DATA: 5.3.2018		
1. RUBRICA BUGETARĂ: 05 06 01		CREDITE: 7,228 milioane EUR		
2. TITLU: Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind acțiunile Uniunii în urma aderării la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice				
3. TEMEIUL JURIDIC: Articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene				
4. OBIECTIVE: Stabilirea normelor privind punerea în aplicare a aderării Uniunii Europene la Uniunea de la Lisabona ca parte contractantă la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice				
5. IMPLICAȚII FINANCIARE		PERIOADĂ DE 12 LUNI	EXERCITIUL FINANCIAR ÎN CURS 2018	EXERCITIUL FINANCIAR URMĂTOR 2019
		(milioane EUR)	(milioane EUR)	(milioane EUR)
5,0	CHELTUIELI	-	1,0	1,0 (estimare)
	- DIN BUGETUL UE (RESTITUIRI/INTERVENȚII)		1,0	
	- DIN BUGETELE NAȚIONALE		-	
	- ALTELE		-	
5,1	VENITURI			
	- RESURSE PROPRII ALE UE (TAXE/TAXE VAMALE)			
	- LA NIVEL NAȚIONAL			
		2020	2021	2022
5.0.1	CHELTUIELI ESTIMATE			
5.1.1	VENITURI ESTIMATE			
5,2	METODA DE CALCUL: nu este stabilită în această etapă			
6,0	PROIECTUL POATE FI FINANȚAT DIN CREDITE ÎNSCRISE ÎN CAPITOLUL CORESPUNZĂTOR DIN BUGETUL ACTUAL?			DA NU
6,1	PROIECTUL POATE FI FINANȚAT PRIN TRANSFER ÎNTRE CAPITOLELE BUGETULUI ACTUAL?			DA NU
6,2	VA FI NECESAR UN BUGET SUPLIMENTAR?			DA NU
6,3	VOR TREBUI INCLUSE CREDITE ÎN BUGETELE VIITOARE?			DA NU
OBSERVAȚII: Taxele sunt suportate de statul membru din care este originară indicația geografică. Cu toate acestea, Uniunea poate face o contribuție specială în temeiul articolului 24 alineatul (2) litera (v) din Actul de la Geneva, în măsura mijloacelor disponibile în acest scop în bugetul anual al Uniunii. În 2018, liniei bugetare 05 06 01 îi este alocată suma de 1 milion EUR în acest scop.				